

skulder å fastigheten, och att dessa företag blir skattefria. Utan att detta utsäges, åstadkommes alltså i stort sett samma resultat som om fullständig skattebefrielse direkt hade föreskrivits.

Hur godtyckligt förslaget är uppbyggt belyses bl. a. i riksskattenämndens remissyttrande. Nämnden framhåller, att det på flera områden av samhällslivet förekommer verksamhet, vilken icke kan anses vara förenad med direkt vinstsyfte, men som det oaktat beskattas enligt allmänt gällande bestämmelser. Som exempel anför nämnden den socialt inriktade verksamhet som i stiftelse eller föreningsform är knuten till vissa större industrier för att åt de anställda tillhandahålla bostäder eller semestervistelse till självkostnadspris.

Under åberopande av vad här anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 165 med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Stockholm den 31 mars 1954.

Henrik Munktell.

Leif Cassel.

E. Birke.

Nr 656.

Av herr Carlsson i Stockholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 165, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 514.)

Stockholm den 31 mars 1954.

C. W. Carlsson.

Henning Gustafsson
i Skellefteå.

Olaus Nyberg.

Sigfrid Löfgren.

Gustav Boija.

A. Widén.
